

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 252/2015
01.04.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Невенке Важић, председника већа, Веска Крстајића, Биљане Синановић, Милунке Цветковић и Драгана Аћимовића, чланова већа, са саветником Врховног касационог суда Зорицом Стојковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног В.Ж. и др, због кривичног дела навођење на оверу неистинитог садржаја из члана 358. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адв. В.Ш., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Петровцу на Млави К бр. 1261/2011 - 84 од 22.07.2014. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж 411/14 од 29.12.2014. године, у седници већа одржаној дана 01.04.2015. године, већином гласова је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Ж., адв. В.Ш., у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) Законика о кривичном поступку, а по службеној дужности и у односу на окривљеног Б.Ђ., у погледу противправних радњи окривљених описаних у тачкама I и II изреке првостепене пресуде и **ПРЕИНАЧУЈУ** правноснажне пресуде Основног суда у Петровцу на Млави К бр. 1261/2011 - 84 од 22.07.2014. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж 411/14 од 29.12.2014. године, у погледу правне оцене дела, тако што Врховни касациони суд радње окривљених В.Ж. и Б.Ђ. за које су првостепеном пресудом оглашени кривим правно квалификује као по једно кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика и на основу члана 422. тачка 3. ЗКП у вези члана 103. тачка 6. у вези члана 104. тачка 6. Кривичног законика, према окривљенима В.Ж. и Б.Ђ.

ОДБИЈА ОПТУЖБУ

- према окривљеном **В.Ж.**, са личним подацима као у списима предмета,

да је:

„у периоду од 07.04. до 24.04.2008. године, у урачунљивом стању, свестан свога дела и да је исто забрањено, желећи његово извршење, као власник геодетске

радње „Г.-Д. М.“ из П. довео у заблуду радника Службе за катастар непокретности и навео га да овери неистиниту исправу која служи као доказ у правном саобраћају на тај начин што је приликом геометријског премера катастарске парцеле ... КО В.Л., и геодетског снимања са државне полигонске међе сачинио неистините податке у погледу положаја и геометријског облика објекта за тов пилића димензија 119,75x12,90м и у мануел скици одржавања премера, техиметријском записнику са подацима са терена, списку детаљног рачунања и списку пријава, лажно приказао да се наведени објект у целини налази на кп. бр. ... власништво окр. Ђ.Б., и да једним својим делом не захвата суседну кп. Бр. ... власништво С.Н. из В.Л., да би ове неистините податке презентирао овлашћеном раднику Службе за катастар непокретности Општине Петровац и доводећи га у заблуду у погледу позиције геометријског положаја снимљеног објекта навео га да у копији плана бр. ... овери неистините податке везане за позицију и положај објекта власништво окр. Ђ.Б.“,

- чиме би извршио кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. Кривичног законика,

- а према окривљеном **Б.Ђ.**, са личним подацима као у списима предмета

што је

„дана 29.07.2008. године у Петровцу у урачунљивом стању, свестан свога дела и да је исто забрањено, желећи његово извршење, употребио исправу у којој је оверио што год неистинито што може да послужи као доказ у правном саобраћају, на тај начин што је као физичко лице у Општинској управи Петровац, Одељењу за управно правне и стручне послове, ради легализације објекта за тов пилића на кп. бр. ... доставио лажну документацију коју му је претходно припремио окр. В.Ж., и то копију плана службе за Катастар непокретности Општине Петровац број ... од 30.04.2008. године, за коју је знао да је неистините садржине“,

чиме би извршио кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ.

На основу члана 265. став 1. ЗКП трошкови кривичног поступка у односу на окривљене В.Ж. и Б.Ђ. падају на терет буџетских средстава.

Образложење

Пресудом Основног суда у Петровцу на Млави К бр. 1261/2011 - 84 од 22.07.2014. године окривљени В.Ж. и Б.Ђ. оглашени су сваки понаособ кривим за извршење по једног кривичног дела навођење на оверу неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ за које су им изречене условне осуде тако што су им утврђене казне затвора у трајању од по шест месеци и истовремено одређено да се оне неће

извршити ако окривљени у року од две године од дана правноснажности пресуде не изврше ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени су обавезани да суду плате на име паушала износе од по 3.000,00 динара као и трошкове кривичног поступка у износу од по 9.735,00 динара сваки, у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде под претњом принудног извршења.

Пресудом Вишег суда у Пожаревцу 2Кж 411/14 од 29.12.2014. године, одбијене су како неосноване жалбе окривљеног В.Ж. и његовог браниоца као и жалба окривљеног Б.Ђ. а првостепена пресуда потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног В.Ж., адв. В.Ш., због повреде закона из члана 439. став 1. тачка 1) ЗКП-а док из образложења захтева произилази да исти подноси због повреде закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, с`предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев и у односу на окривљеног сагласно члану 492. став 1. тачка 2. ЗКП-а преиначи обе нижестепене пресуде тако што ће га ослободити од оптужбе, јер дело за које је осуђен није кривично дело.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Ж., адв. В.Ш., Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. Законика о кривичном поступку, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП-а), размотрио списе предмета заједно са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости и након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Ж., адв. В.Ш., је основан.

Основано се у захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног В.Ж. истиче да је побијаним правноснажним пресудама Основног суда у Петровцу на Млави К бр. 1261/2011 - 84 од 22.07.2014. године и Вишег суда у Пожаревцу 2Кж 411/14 од 29.12.2014. године, у односу на противправне радње окривљеног В.Ж. описане под тачком I изреке првостепене пресуде, за које је оглашен кривим и осуђен за кривично дело навођење на оверу неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ, учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Наиме, правноснажном пресудом је утврђено а како је то наведено у тачки I изреке првостепене пресуде да је окривљени В.Ж. „у периоду од 07.04. до 24.04.2008. године ... довео у заблуду радника Службе за катастар непокретности и навео га да овери неистиниту исправу која служи као доказ у правном саобраћају на тај начин што је ... сачинио неистините податке у погледу положаја и

геометријског облика објекта за тов пилића ... и у мануел скици одржавања премера, ... те лажно приказао да се наведени објекат у целини налази на кп. бр. 3760/2 ...“.

Кривично дело навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ чини онај ко довођењем у заблуду наведе надлежни орган да у јавној исправи, записнику или књизи овери штогод неистинито што може да служи као доказ у правном саобраћају.

Према томе, радња извршења кривичног дела из члана 358. став 1. КЗ није навођење на „оверавање неистините исправе“ како то произилази из изреке правоснажне пресуде, већ навођење на оверавање неистинитог садржаја у јавној исправи, књизи или записнику.

Како из наведених чињеница утврђених у изреци пресуде произилази да је окривљени В.Ж., као власник геодетске радње „Г.-д. М.“ „сачинио неистините податке у погледу положаја и геометријског објекта за тов пилића, димензија 119,75x12,90м и у мануел скици одржавања премера, техиметријском записнику са подацима са терена, списку детаљног рачунања и списку пријава лажно приказао да се наведени објекат у целини налази на кп. бр. ... власништво С.Н. да би те неистините податке презентирао овлашћеном раднику Службе за катастар непокретности Општине Петровац на Млави ...“, то је погрешан закључак и првостепеног и другостепеног суда да се у радњама окривљеног описаним у тачки I изреке првостепене пресуде стичу законска обележја кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ.

По оцени Врховног касационог суда, имајући у виду чињеницу да је окривљени најпре лажно сачинио неистините податке а затим исте употребио као праве презентирајући их овлашћеном раднику Службе за катастар непокретности, то се у конкретном случају у радњама окривљеног стичу сва битна обележја кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ, а не кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја јер у конкретном случају није било поступка овере неистинитог садржаја у јавној исправи, записнику или књизи од стране државног органа који је доведен у заблуду од стране окривљеног.

Наиме, радња извршења кривичног дела из става 1. члана 355. КЗ јесте прављење лажне исправе, преиначење праве исправе, употреба лажне или преиначене исправе као праве и набављање лажне или преиначене исправе ради употребе.

С`тога је Врховни касациони суд из изнетих разлога усвојио захтев браниоца окривљеног В.Ж. у односу на повреду закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, преиначио првостепену и другостепену пресуду у погледу правне оцене дела, тако што је противправне радње окривљеног ближе описане у тачки I изреке

првостепене пресуде правно квалификовао као кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ.

Како се учинилац кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ, може казнити затвором до три године, то је Врховни касациони суд имајући у виду време извршења предметног кривичног дела, период 07.04. до 24.04.2008. године, као и одредбу члана 103. тачка 6. КЗ којом је предвиђено да се кривично гоњење не може предузети када протекне три године од извршења кривичног дела за које се по закону може изрећи казна затвора преко једне године (релативна застарелост кривичног гоњења) и одредбу члана 104. став 6. КЗ, према којој застарелост кривичног гоњења настаје у сваком случају кад протекне двоструко време које се по закону тражи за застарелост кривичног гоњења (апсолутна застарелост кривичног гоњења) то је у конкретном случају за кривично дело из члана 355. став 1. КЗ наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења дана 24.04.2014. године и то пре доношења и првостепене и другостепене пресуде. (Првостепена пресуда донета дана 22.07.2014. године, а другостепена дана 29.12.2014. године).

Из наведених разлога Врховни касациони суд је преиначио обе нижестепене пресуде и према окривљеном В.Ж. применом члана 422. тачка 3) ЗКП у вези члана 103. тачка 6. и члана 104. тачка 6. КЗ одбио оптужбу да је извршио кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ, због апсолутне застарелости кривичног гоњења.

Надаље, чланом 489. став 2. ЗКП, прописано је да ако Врховни касациони суд нађе да разлози због којих је донео одлуку у корист окривљеног постоје и за којег од саопштених у погледу којег није поднет захтев за заштиту законитости, поступиће по службеној дужности као да такав захтев постоји.

С тога је Врховни касациони суд и у односу на окривљеног Б.Ђ. преиначио првостепену пресуду у погледу правне оцене дела, тако што је радње окривљеног описане у тачки II изреке првостепене пресуде, за које је оглашен кривим, правно квалификовао као кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ.

Из списка предмета - тачке II изреке првостепене пресуде произилази да је окривљени Б.Ђ. критичном приликом „употребио исправу у којој је оверено штогод неистинито што може да послужи као доказ у правном садржају ... на тај начин што је као физичко лице Општинској управи Петровац, Одељењу за управноправне и стручне послове, ради легализације објекта за тов пилића на кп.бр. ... доставио лажну документацију коју му је претходно припремио окривљени В.Ж. ...“ и на тај начин по оцени Врховног касационог суда употребом лажне исправе као праве учинио кривично дело фалсификовање исправе из става 1. члана 355. КЗ.

Врховни касациони суд налази да у конкретном случају и у радњама окривљеног Б.Ђ., такође није било поступка овере неистинитог садржаја у јавној исправи, записнику или књизи од стране надлежног органа који је доведен у заблуду од стране окривљеног па самим тим нема ни кривичног дела навођење на оверавање неистинитог садржаја из члана 358. став 1. КЗ како то погрешно закључују и првостепени и другостепени суд.

Како се учинилац кривичног дела фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ може казнити затвором до три године, то је Врховни касациони суд имајући у виду извршење кривичног дела 29.07.2008. године нашао сходно одредби члана 103. тачка 6. и 104. став 6. КЗ да је и у односу и на овог окривљеног наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења дана 29.07.2014. године.

С`обзиром на напред наведено, Врховни касациони суд је отклањајући учињену повреду закона, преиначио обе нижестепене пресуде и на основу члана 422. тачка 3) ЗКП према окривљенима В.Ж. и Б.Ђ. одбио оптужбу за по једно кривично дело фалсификовање исправе из члана 355. став 1. КЗ, због апсолутне застарелости кривичног гоњења.

О трошковима кривичног поступка Врховни касациони суд је одлучио сходно одредби члана 265. став 1. ЗКП, као у изреци пресуде.

Из изнетих разлога, а на основу члана 492. став 1. тачка 2) ЗКП, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Зорица Стојковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Невенке Важић, с.р.**